

eszközeiben. Mert nem csalafintaság, nem lépvevész az, ami engedményt tesz a mai diák mentalitásának, hanem őszinte, megértő beismerése a természetes fejlődés törvényszerűségének. Psychológiai «mesterfogás» pl., ahogy a tanulást élettérningnek nevezi és magyarázza, — nem kötelesség, nem kényszerűség, de nem is érettségi bizonyítványszerző eszköz, hanem tréning az életre. A «Non scholae sed vitae discimus» elvont igéjét még sohasem materializálta senki ilyen találóan, röviden és korszerűen. Hiszen nincsen szó, ami a mai, sportoló ifjúság lelkéhez közelebb áll, mint a «tréning».

Mindvégig közvetlen, meleg a stílusa. Néhol játékos kedvvel tréfál, sokszor mélyenjáró igazságokat mond el döbbenetes egyszerűséggel. Hatása épen az őszinteségében és közvetlenségében rejlik.

Tulajdonképpen a «tanulás mesterfogásai»-ról — technikai értelemben — kevés szó esik a könyvben. Inkább arra mutat rá, mit nem kell tenni, hogyan nem szabad tanulni, ha valaki jó diák akar lenni. De megmutatja a tanulás lényegét, hogyan kell lelkiileg berendezkednie és átalakulnia annak a diáknak, aki az iskolában és további életében boldogulni akar. A céltudatos, komoly, rendszeres munka mindig a legkönnyebb és legkényelmesebb. Motorikus erő az Istenadta kíváncsiság, amellyel «mindig azt kutatom, keresem: melyik ennek az ezerarcú világnak az igazi arca». A gyakorlati célokon túl pedig a végső, legigazibb cél: a krisztusi lélek.

Karácsony Sándor könyve nem az a fajta könyv, amit, ha elolvastunk, be is fejeztük. Ez a könyv tovább rezonál bennünk. S ráeszmélünk, mennyi tanulmány és elmélyedés rejlik benne.

R. Kozma I.

Róvó Aladár: A betű. Izléssel készült, csinos könyvet bocsájtott közre Róvó Aladár, a Fővárosi Nyomda

vezérigazgatója. A könyv a nyomdai technika rejtelseibe vezeti be a laikus olvasót és népszerű hangon, lépésről-lépésre ismerteti meg azzal a sok-sok leleménnyel, szerszámtechnikai eljárással, amelyre ma szükség van, hogy a modern könyv megszülessék. Szakmai szeretet, elmélyedés és biztos tudás mutatkozik meg e munka minden lapján. Jó volna a könyvet azok kezébe juttatni, akik — még ha naponta kerül is könyv eléjük — felületesen, hozzánemértően, olykor még a legjavát is szentségtörően hanyjákvetik, túvel, ceruzával hasítják föl lapjait: mivel fogalmuk sincsen arról a sokágú, komoly és nehéz munkáról, amely előállítását megelőzte. Ezt a bonyolult és megbecsülendő munkát magyarázza Róvó Aladár a Gutenberg-feltalálta mozgatható betűtől kezdve, amelyből annakidején alig ötszáz darabot állítottak elő naponta, míg a mai gyorsöntőgép százezer betűt is produkál ugyanannyi idő alatt. Részletesen írja le a szedés munkáját, amely a kezdeti időktől hasonló árnyokban fejlődött a legegyszerűbb kéziszedéstől a különféle típusú szedőgépekig és rajzokkal is illusztrálja azt az utat, amelyen a szedésből kész nyomtatvány lesz.

Az illusztrálás problémáival, valamint a könyvkötéssel csak a gép-szerű termelés szempontjából foglalkozik. Általában a gép termelőképesége lebeg mindenkor a szeme előtt. Épen ezért a nemes tipográfia és a finom könyvkötőművészet problémáit alighogy érinti, pedig ezekben annyi az eleven érték, hogy a tömegipar sokszor illuziótróntól jelenségeivel szemben csak ezeken keresztül eleveníthetjük föl újra a könyvek múltóban lévő szeretetét.

Laikusok számára így is sok hasznos tudnivalót hoz ez a könyv, amelynek nagy grafikai tudásról tanuskodó fejléceit és iniciáléit Galambos Margit rajzolta.

M. Gy.